

ли въ чловѣкъ, а на жена; дообра
правда, голѣма сладость, щеселъ
жизнь.

§ 32. Прилагателнитѣ имена бъзватъ:

1) Качествени, които показватъ
каквина етаж на нѣщото, и които са и нами-
ра въ него сѫщото, както: чистъ въенъ
платъ, жлата възглавница, амиро-
но детенце.

2) Временни, които не показватъ
сѫщиятъ каквина етаж на нѣщото, а и тѣкоимъ,
каквъ да е нѣговъ съчникъ, въникашинъ, вре-
менинъ; както: вчеращенъ халѣбъ, съ-
трещенъ замъкъ.

3) Родовни, които показватъ прои-
здаваніето на нѣщото, не токо отъ едно
само нѣщо, а отъ цѣлый родъ на нѣ-
щата, дѣто сѫ като него; както: шол-
съкъ ревъ, козъкъ рогъ.

4) Лични, които показватъ прои-
здаваніето на нѣщото токо отъ едно
едино лице; както: Нѣголовъ пръстенъ,
женинъ братъ, бащинъ дворъ,
драганчинъ синъ.

5) Емалителни, които изявяватъ
галенъе, и нѣщичко по малко отъ исканво-